

ATARÀXIA

La Revista del Joan Oró
Juny 2009

Sumari

Editorial.....	1
Jubilacions.....	2
3 anys de teatre.....	4
Projecte Prometeu.....	6
R.W. Traip Academy.....	8
Le coin FLE.....	10
Diada de Sant Jordi.....	12
Premi Agustí Ricart.....	14
Gala Batxillerat.....	16
Viatge.....	18
Crazy Hill.....	20
Premi Torraspapel.....	22
Sortides tutoria	22
I tú què faries.....	23
Anem a Montmeló!.....	23

Col·laboren

Unix	7
Articat	9
Iltrida viatges	10
PiD	16
Unipost	21
J. Sáez	22
Arroyos	22
Serman Port	23
Luis Lax	24

EDITORIAL

Passa un altre curs, com un estel fugaç d'aquells que veig caure la Nit màgica d'agost.

El Doctor Oró, dedicà la seva vida a un intens treball de recerca per completar les Teories de Darwin. Un lleidatà que va participar en l'arribada del primer home a la Lluna i en les exploracions del planeta Mart...

Un curs com un estel fugaç, però n'heu estat conscients de la intensitat de la seva llum? De tot el que hem viscut, après i compartit?

Un bioquímic que encaminà la seva investigació per trobar respostes a les preguntes fonamentals: qui som i d'on venim...

N'heu apreciat tots els seus colors? El de la professora Anna Rullán, de la Regina o el del Félix Ipiens, també el del Miguel Malo. Segur que quedaran gravats entre nosaltres.

Joan Oró, una gran i senzilla persona...

N'heu escoltat mai les seves paraules?

Venim de pols d'estels i en pols d'estels ens convertim.

Hem de ser humils, ja que la vida ve de les molècules molt senzilles.

Hem de ser solidaris, ja que tenim un origen comú.

Hem de ser cooperatius, ja que des de la lluna es veu la terra com un granet perdut en la immensitat de l'espai, on no es distingeixen les fronteres entre els pobles i no es veu, tampoc, el color de la pell.

I recordeu que diuen que si demanes un desig en aquell instant que veus l'estel fugaç, es compleix... somnieu doncs!

EMMA CARRERAS, DIRECTORA DE L'IES JOAN ORÓ

Redactors: Cristina Arellano, Xavier Priego, Jonathan Torres i Toni Vito

Coordinador de redacció: Laia Remolà

Col·laboradors: J. Farré, M. Herrero, P. Ichart, S. Porté, I. Prados, M. Sorribes

Maquetació: D. Serra

Aquesta revista no hauria estat possible sense el suport de l'AMPA i les empreses col·laboradores

Dipòsit Legal: L-755-1992

Com cada any per aquestes dates, arriba l'hora de dir fins a sempre (que no adéu) a alguns professors que han decidit jubilar-se enguany. Abans que marxin hem volgut fer-los-hi unes preguntes que han tingut l'amabilitat de respondre.

ANA MARIA RULLÁN, Catedràtica De Geografia I Història

REVISTA ATARÀXIA: Quant temps portes en el món de l'ensenyament?

ANA MARIA RULLÁN: Trenta-set anys

R.A: D'aquests anys, quants n'has passat al Joan Oró?

AM.R: Trenta

R.A: En quin centre vas començar? Van ser durs els principis com a docent?

AM.R: A l'institut de Tàrraga. El començament implica reptes desconeguts: conèixer el món dels adolescents, pràctica experimental de les tècniques d'aprenentatge...

R.A: Quan et vas voler dedicar a aquesta professió? Tenies clar que t'hi dedicaries o tenies altres opcions per escollir?

AM.R: A sisè de batxillerat em vaig decidir per l'estudi de la Història i dedicar-me, després a l'ensenyament. Però si no hagués estat així m'hagués agradat dedicar-me a l'arqueologia.

R.A: Quan vas començar a estudiar la carrera, hi havia moltes dones que com tu estudiaven, o era un món més aviat d'homes?

AM.R: A la Facultat de Lletres la gran majoria d'estudiants en aquell temps érem dones.

R.A: Què creus que has après treballant amb adolescents i joves?

AM.R: M'ha enriquit molt, tot i que t'has de formar constantment per poder ajudar-los acadèmicament i personal.

R.A: Després de tants anys en el món de l'educació, n'has pogut veure l'evolució al llarg del temps. Com descriuries el moment educatiu actual que estem vivint actualment?

AM. R: Penso que l'evolució ha estat d'una davallada espectacular en coneixements, educació i valors.

R. A: Quin ha estat el moment més dur professionalment?

R. A: Com veus el teu futur a partir del curs vinent? En què t'agradaria ocupar el teu temps?

AM.R: Miro al futur positivament. M'agradaria dedicar-me a diverses activitats socials, així com també a l'estudi de matèries que m'agraden.

R.A: Si haguessis de fer un llarg viatge, quin seria el teu destí? Per què?

AM.R: Viatjar per tot arreu m'apassiona. La visita i el coneixement in situ de les diferents cultures va lligat amb el treball que he desenvolupat tots els anys de la meua vida.

R.A: Actualment, quines aficions tens?

AM.R: La natació i la lectura.

R.A: Com a docent, quins valors has volgut transmetre als teus alumnes?

AM. R: El treball, la disciplina, l'autocontrol i el respecte.

R.A: Creus que és fonamental tenir valors?

AM.R: Si no hi ha valors, la societat s'autodestruïx a si mateixa.

R.A: Quin consell donaries als alumnes per tal d'aconseguir el que volen en aquest vida?

AM.R: Són consells molt generalistes com la constància, la responsabilitat, tenir les idees clares sobre què s'ha de fer. Després, és compliquen amb la pràctica, i la responsabilitat d'assolir-los ha de ser de cadascú

GINA HORTAL, Professora d'Anglès

REVISTA ATARÀXIA: Quant temps portes al món de l'ensenyament?

GINA HORTAL: Trenta-cinc anys llargs.

R.A: D'aquests anys, quants n'has passat al Joan Oró?

G.H: Des del setembre de 1978... aviat farà trenta-un anys

R.A: En quin centre vas començar? Van ser durs els principis com a docent?

G. H: Primer vaig treballar un any a Anglaterra a un institut, i després, de seguida vaig començar a preparar-me les oposicions. Les vaig treure... Vaig començar a l'Institut de Ciudad Rodrigo, Salamanca i no, els principis no van ser durs o almenys no més que habitualment.

R.A: Per què et vas voler dedicar a aquesta professió? Tenies clar que t'hi dedicaries o tenies altres opcions per escollir? Quines?

G.H: Ho tenia claríssim que ser professora era el meu somni... a partir dels 18 anys. Abans, no volia estudiar una carrera.

R.A: Quan vas començar a estudiar la carrera hi havia moltes dones que com tu estudiaven, o era un món més aviat d'homes?

G.H: A Filologia Anglesa, a la Universitat de Salamanca, la majoria érem dones.

R.A: Què creus que has après treballant amb adolescents i joves?

G.H: Moltes, moltíssimes coses. Cada dia n'aprenc alguna o varies. I si no ho faig, no és per falta d'oportunitats.

R.A: Després de tants anys en el món de l'educació, n'has pogut veure l'evolució al llarg del temps. Com descriuries el moment educatiu que estem vivint?

G.H: Com un nou repte, un temps nou amb uns interessos i possibilitats noves. Grans dificultats, eines increïbles, professionals que s'esforcen al màxim...

R.A: Com veus el teu futur a partir de l'any vinent? En què t'agradaria ocupar el teu temps?

G.H: Voldria viure cada dia amb il·lusió, donar-me sorpreses, viure feliç, en pau i amor amb mi mateixa i amb els altres.

R.A: Si haguessis de fer un llarg viatge, quin seria el teu destí? Per què?

G.H: No vull fer viatges "superllargs". M'agradaria anar a Menorca, o a Holanda en bici. I a Madrid, i a Barcelona... i a tota la província de Lleida... les seves comarques...

R.A: Actualment, quines aficions tens?

G.H: L lectura, l'esport. També parlar amb la família i els amics. Comunicar-me amb tota mena de persones... gaudir de la natura... Mirar pel·lícules, cantar...

R.A: Com a docent, quins valors has volgut transmetre als teus alumnes?

G.H: Que si desenvolupem la nostra intel·ligència de forma adequada i l'eduquem, serem més feliços i més persones, i per tant, el món serà millor.

R.A: Creus que és fonamental tenir valors?

G.H: Sí, valors positius de respecte i estima vers nosaltres i els altres.

R.A: Quin consell donaries als alumnes per tal d'aconseguir el que volen en aquesta vida?

G.H: Que s'esforcin i no tirin la tovallola. Que trobin diferents camins. Que val la pena ser un mateix. Que poden caure molt sovint, però que també es poden alçar... Ha, ha, ha... M'he passat... Només me n'havies demanat un!!

Preguntes de resposta ràpida

R.A: Per començar el dia no hi ha res millor que...

G.H: Despertar (del tot)

R.A: Un llibre de capçalera:

G.H: Ara mateix, *Lleida és femení*.

R.A: Per relaxar-me...

G.H: Estic sola amb mi mateixa

R.A: La cançó de la teva vida...

G.H: Cada dia m'invento una lletra i una música i la vaig cantant mentre baixo les escales de casa

R.A: Un racó de Lleida:

G.H: Els jardins de Jaume Magre, a la vora del canal, quan es fa fosc.

R.A: Un color:

G.H: El del cel quan comença i quan acaba el dia

R.A: No surto mai de casa sense...

G.H: ... obir la porta... Ha, ha, ha!

3 ANYS DE TEATRE AL JOAN ORÓ

T ensió
E ntusiasme
A rt
T risteses
R ialles
E moció

I altres sensacions diferents apareixen barrejades dalt d'un escenari. Les pors, els nervis, la il·lusió pel que s'esdevindrà configuren una realitat que s'apodera d'aquell que participa en el joc. Si la comunicació espectacle-espectador arriba, aleshores hi ha teatre, hi ha creació.

Quan ens enfrontem a una obra hi ha moments en què sembla que res no té sentit i el caos s'instal·la lliurement. Però quan apareix aquell instant en què l'escena quadra, les peces encaixen i les diferents mirades connecten en una sola, llavors... és perfecte.

Diversos moments de les representacions de 1r d'ESO

Els alumnes de 4t d'ESO representant *La comèdia de l'olla*, de Plaute

El nostre centre de sempre ha estat molt lligat a l'acció teatral. Ja sigui com a espectadors o com a actors, els nostres alumnes han gaudit de l'activitat escènica any rere any. Ha estat un recurs reiteradament utilitzat en l'aprenentatge de la llengua i la literatura. Hem cregut en el teatre. Hem vist teatre i hem fet teatre.

Fa tres anys que vam reprendre l'activitat teatral en forma d'assignatura optativa per a aquells alumnes amb inquietuds artístiques.

Aquest curs hem començat amb els més petits, els de 1r d'ESO, que representaran, amb molta il·lusió, un parell d'obres curtes a finals de maig, *El càsting (Over the rainbow)* de David Plana i *Quan el sol es pon* de Dolors Collell.

Amb els de 4t hem recuperat *La comèdia de l'olla* de Plaute i l'oferirem als alumnes de 5è i 6è de Primària de la ciutat.

A part, els alumnes de Batxillerat també han preparat durant el curs una obra de filosofia *Materialistes vs. Idealistes* a càrrec d'Antonio Gómez,

professor de l'Aula de Teatre de Lleida, dins el "Projecte Prometeu", com a activitat extraescolar. (Veure la pàgina següent).

Alguns d'aquests mateixos actors i actrius ja havien pujat, fa uns anys, al nostre escenari per interpretar *Romeo, Julieta, Mercutio, Benvolio...* personatges immortals que potser no haurien conegut mai tan profundament.

Encara recordo les paraules d'alguns d'ells, del Víctor, de l'Adrià... quan en els assajos de la lluita a mort dels dos irremeiablement enemics: *Tibald i Mercutio*, em digueren sorpresos; "*senyo, és que en aquesta escena, quan parla Romeo (que es vol venjar), no sé...sentim una cosa estranya...*" Aquella "cosa estranya" era l'emoció escènica, (emoció que jo també vaig sentir en veure'ls a ells commoguts per la literatura)

Només per això, ja havia valgut la pena.

Marina Sorribes

MOSTRA DE TEATRE D'ALUMNES DE BATXILLERAT

Projecte Prometeu
UN VIATGE PEL MÓN DE LA FILOSOFIA:

"MATERIALISTES VS. IDEALISTES" (Els grans savis de l'antiguitat a Grècia)

Aquest és el títol de l'obra de teatre representada per alguns alumnes de batxillerat del nostre centre, el passat dijous dia 16 d'abril, a l'Espai 3, en el marc del Projecte Prometeu de la Paeria. La idea original, que van suggerir-nos des de l'Aula de Teatre, consistia en treballar part dels continguts d'una matèria, en aquest cas la Filosofia, mitjançant la creació teatral (redacció i representació), i una posterior posada en comú de les idees tractades per part de tots els assistents amb l'ajut de la professora.

L'obra va estar tot un èxit. Els nostres alumnes van mostrar grans dots interpretatives, a més de demostrar que havien comprès i assimilat conceptes metafísics i epistemològics de llarg abast. Tot un repte superat: senzillament esplèndids!

Podem sentir-nos orgullosos d'alguna cosa que nosaltres no hem fet?

SI SOU CULÉS, en un any d'emocions com aquest, respondreu prestament i ferma que sí, que i tant que sí, que encara que no hagueu estat vosaltres a xutar la pilota, ni el Barça, ni cap altre equip, no és res sense els milers d'aficionats que hi ha donant suport, al Camp Nou, a casa, o a qualsevol altre lloc, això sí, amb la família o els amics. Pensareu, amb raó, que allò important no és si és o no legítim sentir-se orgullós, sinó saber gaudir de l'alegria i germanor que ens omplen en apreciar el bon treball cooperatiu, les genialitats individuals, l'esforç i valentia per superar els reptes, la tenacitat en els entrenaments i en el joc, i, evidentment, els bons resultats en forma de gols.

Però, què hi té a veure el futbol amb la filosofia, amb la saviesa, amb l'antiguitat...? I amb el teatre? Més que no pas us penseu, tot i que he utilitzat el símil només per referir-me a l'emoció que vàrem sentir aquells que, el dijous 16 d'abril, havíem acudit a l'Espai 3 de la ciutat a veure

l'obra que alguns dels nostres alumnes de batxillerat, dirigits per l'Antonio Gómez, van escriure i escenificar.

Seré sincera: no les tenia totes. El tema era força complex i poques les hores per treballar; el toc humorístic que calia donar encara ho complicava tot més, i, a més, no podia oblidar que, per a molts de nosaltres (humans) pujar dalt d'un escenari i esdevenir el centre d'atenció de desenes de mirades, d'ulls que reconeixes, d'ulls que imagines i d'ulls que no has vist mai, és, si més no, inquietant.

Tots els meus temors van desaparèixer com per art de màgia quan van "saltar", literalment, a l'escenari. L'organisme que va cobrar vida a continuació ens va captivar a tots, guiant-nos alegrement pels camins del pensament, de la "veritat" i les "veritats", de "l'ara i aquí" i del "més enllà", dels instints i els ideals...

Comentaven els professors de teatre que, en general, els companys de batxillerat no volien que els alumnes participessin en aquesta activitat extra-escolar, ja que els estudis són molt durs i requereixen dedicació a temps complet. Comparteixo la idea que cal estudiar de valent. Tanmateix, concebo aquesta, i la resta de les arts, com una gran possibilitat de creixement més que no pas com un impediment. Són tantes i tan necessàries les habilitats que desenvolupa el teatre, que no puc més que recomanar-lo i fer costat als professors i professores que des de ja fa un temps hi treballen: millora l'expressió oral i corporal, la imaginació, la conceptualització, la memòria, l'empatia, les relacions socials, el treball en equip, l'afany de superació, la constància, el sentit de l'humor, la salut... Tendim a considerar les arts com a activitats "poc serioses", i potser caldria que ens ho repenséssim. Treballar aspectes de les diferents matèries en format teatral és un bon mètode per acostar a la "vida" el que en molts casos queda reduït a l'aula, i d'aquesta manera dotar-ho de significat.

En fi, ara ja sé per què vaig sortir de la sala tan contenta i orgullosa: em van donar una bona lliçó! I això demostra que encara tinc molt a aprendre d'ells, i aprendre és viure intensament i plena, i viure intensament i plena omple d'un orgull legítim, encara que no hagi estat tu la que ha xutat la pilota.

Moltíssimes gràcies a tots els participants, i també a la Marina Sorribes, sense la feina de la qual no hi hauria aquest fantàstic planter d'actors i actrius al nostre institut. Estic convençuda que, si hi continuem treballant, el Joan Oró despuntarà.

Sílvia Porté

Participants: Núria Prades, Laura Herrero, Alejandro Falces, Ting Ting Qiu, Adrià Pelegrí, Felícia Mendes, Adrià Sabaté, Judith Sacristán i Víctor Alloza.

UNIVERSAL DE EXTINTORES, S.A.

Bisbe Ruano, 17
Tel. 973 26 03 04
Mòbil. 649 41 53 24
25006 LLEIDA

Tecnología de protección contra incendios

P. dels Til·lers, Nave 13 (Pol. Ind.)
Tel. 93 410 07 03 - 93 439 04 52
Fax: 93 419 73 24
08390 MONTGAT (Barcelona)
e-mail: unixbcn@terra.es

INTERCANVI R.W. TRAIPI ACADEMY

El passat mes de Març, del 16 al 27, un grup de 13 alumnes de primer i segon de batxillerat vam viatjar als Estats Units a fi de realitzar un intercanvi amb l'institut Traip Academy de Kittery, Maine.

L'estada de dues setmanes al Nou Món va començar amb la visita de tres dies a la ciutat de New York, als seus monuments com l'Empire Estate, la Zona Zero i el Central Park i coincidint amb l'event, la rua de Sant Patrick. En tres dies no es pot visitar una ciutat com New York tot i així, els contrastos que hi vam trobar van ser molt sorprenents, la gent, la manera de viure... Al migdia del tercer dia va ser un continu de corredisses i compres d'ultima hora abans d'agafar el tren que ens duria a Boston, i d'allí a Kittery.

L'arribada a l'institut de Kittery va ser d'allò més emotiva pels qui ja feia quasi un any que no veiem als alumnes amb qui vam compartir uns dies aquí a Lleida el curs anterior. El ritme d'activitats no va canviar, teniem tots els dies preparats per fer alguna sortida: escalada, museus, platja,... i el temps que teniem lliure el pasavem, sempre que podiem, tot el grup junts, tant americans com lleidatans.

Continuem en contacte amb els nostres amics americans per internet, i els enyorem: ho vam passar molt bé.

L'any que ve els estarem esperant a Lleida amb els braços oberts.

Marc Herrero

Benvinguda a Traip

En una coneguda tenda de joguines

Americans i catalans junts

També vam visitar Broadway

**OBRA NOVA, REFORMES, REHABILITACIONS,
OBRA CIVIL PER A INDÚSTRIES I MANTENIMENT
DE COMUNITATS.**

**PRESSUPOSTOS DE PALETERIA, PINTURA,
FUSTERIA, TANCAMENTS D'ALUMINI I PLADUR,
FALS SOSTRE, ETC.**

Articat

C/ VERGE DEL BLAU, 5 baixos

25005 LLEIDA

Telèfon i fax: 973 243 120

Mòbils: 605 851 583 - 658 892 464

E-mail: articat@telefonica.net

LE COIN F.L.E. Français langue étrangère

Benvolgut, Benvolguda,

Al Grup de Treball "Francès a Secundària" de Lleida li plau convidar-vos a la Fête Francophone que tindrà lloc a Lleida el proper dia 7 de maig, a les 10.00 h. al pavelló de La Bordeta.

A la Fête hi assistiran alumnes de francès de diferents instituts que participaran en activitats relacionades amb la Francofonia.

Un cop més duem a terme una iniciativa en favor d'aquesta llengua que estimem i que esperem que deixi una gran empremta a la ciutat de Lleida.

Atentament,
Les organitzadores de la Fête Francophone, Grup de Treball "Francès a Secundària"
fetefrancophonelleida@gmail.com

Aquest any, el mes d'abril vàrem rebre aquesta invitació convidant-nos a participar d'una nova i molt interessant iniciativa en llengua francesa: La Fête Francophone.

El dia convingut, vàrem compartir al pavelló de la Bordeta i gaudirem d'un dia d'immersió lingüística tot deixant la nostra empremta cantant les cançons convingudes (i pertinentment assajades a l'IES) en la darrera activitat proposada per l'organització: l'esperat Karaoke.

Merci beaucoup pour cette nouvelle expérience et en attendant d'autres, recevez nos salutations!!!

Les élèves de Français 2ème langue étrangère de l'ESO.

I. Prados

especialistes en... idiomes a l'estranger

Per a totes les edats, i a tot el món:

Canadà, Califòrnia, Irlanda, etc...

I fins i tot, al PIRINEU CATALÀ

I si volen marxar de vacances...

**PREGUNTI PELS NOSTRES 2x1, CREUERS
I ESTADES PER A TOTA LA FAMÍLIA.**

www.iltridaonline.com

GC47MD

Ens trobarà a..

C/ Dra. Castells 1

Telf.: 973.21.02.67

lleida.j@iltrida.com

També, possibilitat de pagament a 10 mesos (*consulti condicions de la promoció)

Bonjour! Je m'appelle Marc. Je suis un élève de la première année d'ESO et cette année j'ai commencé à étudier le français. J'adore cette langue mais elle est un peu difficile. Vendredi 20 février, nous sommes allés au théâtre voir la pièce " Je ne suis plus un enfant". Je n'ai pas tout compris mais je suis très content de l'avoir vue.

Marc Vito 1r ESO

UN JOUR À NE PLUS OUBLIER

Jeudi dernier c'était le jour de mon anniversaire et ma mère a décidé de me préparer une surprise. Elle a invité mes amies, notre voisin, notre famille et elle a acheté un grand gâteau avec treize bougies. La maison était très belle, la table était très bien garnie.

Moi, j'étais tranquillement dans ma chambre et maman, elle m'a appelée. Quand je suis arrivée au salon, les invités ont crié :

!!! JOYEUX ANNIVERSAIRE !!!

Je n'oublierai jamais ce jour là. Merci à tous ! Et surtout, merci maman !

Marwa Zidani 3r ESO

LES VACANCES CHEZ MES GRANDS-PARENTS

La première fois que je suis allé chez mes grands-parents j'avais 3 mois. Mes grands-parents s'appellent Jacqueline et Michel et ils ont soixante-quinze et soixante-dix-huit ans. Ils habitent à Bonnetable, dans la région des Pays de la Loire au département de la Sarthe.

J'aime beaucoup aller là-bas parce que je m'y amuse beaucoup. J'aide mon grand-père au jardin et à la ferme où je vais chercher les œufs qui pondent les poules. Il est très marrant. Par fois, en été on joue aux cartes sur le carrelage devant la maison, c'est presque toujours mon grand-père qui gagne !!!

Ma grand-mère, elle est une excellente cuisinière, j'adore ses tartes et ses gâteaux, sa ratatouille et son coque au vin.

Ils adorent voyager et ils m'ont emmené visiter Paris, le musée Da Vinci, la Belgique et des parcs thématiques. Si vous pouvez y aller, je vous le conseille, ça va vous plaire !

Robin Sansen 2n ESO

El dia de Sant Jordi va caure una veritable pluja de lletres a l'institut

Preparant els "llibres d'artista"

L'intercanvi de llibres va ser un gran èxit.

Els premiats acompanyats dels professors i membres del jurat

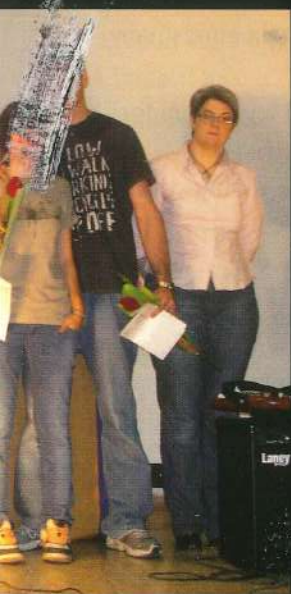
Lo Pardal acompanyant una de les actuacions musicals

En
"Lletraferit"
donava
la
benvinguda
a
tothom
per
Sant
Jordi

Alguns dels llibres d'artista

INSTITUT D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

JOAN ORÓ

ATARÀXIA

La Diada De Sant Jordi *Al Joan Oró*

El dia de Sant Jordi, tot i que aquí a Catalunya no és un dia festiu, podem dir que sí és un dia semifestiu: és a dir, és un dia lectiu però que es caracteritza per ser un dia en què es realitzen activitats lúdiques i culturals diverses. Però anem a pams.

Des del Departament de Visual i Plàstica va sorgir la idea de la creació de llibres d'artista, una proposta amb la voluntat de combinar la literatura amb l'àmbit de la plàstica i que va esdevenir una exposició que es va situar a l'entrada del centre i de la qual en vam poder gaudir tots els que hi venim diàriament. Però també el personatge "Lletraferit", assegut sorpresivament en un banc i la "pluja de lletres", ens donaven la benvinguda al centre.

Una altra de les activitats que es van proposar van ser els tallers de cal·ligrames que van organitzar els departaments de lletres. A partir de models que els alumnes van poder observar es va dur a terme aquesta activitat, que de manera similar als llibres d'artista també combina la literatura amb un efecte visual artístic. Alguns d'ells han estat enganxats pels passadissos de l'IES. Igual que la pluja de lletres i els llibres d'artista, el que volen provocar aquestes tasques artístiques és la sorpresa en l'espectador.

L'Agenda 21 també va col·laborar en aquesta diada fent participar tant a alumnes, com a treballadors del centre, a l'intercanvi de llibres. Durant les setmanes anteriors a Sant Jordi tothom que volia va poder portar llibres que no utilitzés, amb la finalitat que el dia de Sant Jordi se n'endugués algun altre a canvi. Per cada llibre que es donava, la Joana o la Montse de la biblioteca ens donaven un tiquet, per tal que el dia assenyalat poguéssim triar el nostre llibre. La proposta va ser tot un èxit.

A la una del migdia va tenir lloc el certamen literari del centre: el premi Agustí Ricart que van comptar amb l'actuació del David Esterri i dels seus alumnes. Mentre ells ens delectaven amb les seves cançons, un power point, creat per l'Olga Olivera, es deixava veure darrera els músics i il·lustrava l'actuació amb més llibres d'artista.

Els guanyadors de l'Agustí Ricart d'aquest any (a la pàgina següent) van ser en l'apartat de poesia per a l'Àngels Llorca (ESO), l'Abraham Lorenzo (Batxillerat i Cicles) i un accèssit per a la Yana Vinokurova. En l'apartat de narrativa es va premiar a la Cristina Prim (ESO), al Víctor Alloza (Batxillerat i Cicles) i amb un accèssit a la Núria Prades.

LA PARAULA

I jo sóc culpable? D'acord, he bombardejat les vostres ments amb missatges que he escrit amb una inofensiva ploma. Sabeu per què ho he fet? No, oi? Des de petit, porto escoltant set paraules que em turmenten cada nit. – Diu més una imatge que mil paraules -. De debò us atreviu a defensar aquest simple conjunt de set paraules per deixar-ne mil pel terra? Valents salvatges que no sabeu el que dieu, una imatge no pot dir mai, més que un conjunt de mots ben formulats! Són les paraules les que diuen, emocionen, descriuen, acusen, menteixen i un etcètera que podria escriure en una llarga llista. Són els sons dels delicats fonemes que constitueixen els mots, que quan impacten al meu timpà provoquen un calfred que recorre tot el meu cos.

Si això és el que m'ocasiona una meditada paraula, que poden aconseguir milers d'aquestes? A diferència, què em proporciona una imatge? Un record, sí, un record el qual per descriure'l, explicar-lo, o tan sols mantenir-lo a la meua memòria, sempre necessito paraules. Les imatges podran rememorar els instants amb tots els meus coneguts i estimats, però un sincer t'estimo es capaç de romandre en el record amb molta més intensitat que la successió de les fotografies que recreen el més sincer dels petons. I per damunt de tot, m'agrada veure com litigieu per la sensació que donen les diccions, sense adonar-vos de que una persona pot percebre immensitat de sentiments provinents d'un mot i la seva pronúncia.

Dictant uns vocables, observareu com diverses persones han captat missatges, sentiments, sensacions diferents.

Ara que has acabat de llegir aquest text, pots cremar el full de paper sobre el qual he impregnat la meua tinta. Però estic ben segur que recordaràs abans el que hi havia escrit, que la imatge del paper cremant-se mentre cau a terra.

Víctor Alloza

1r premi de prosa (batxillerat i cicles)

Premi Agustí Ricart

VANAGLÒRIA

Canviaria el meu criteri per ignorància
si així pogués oblidar un terç del teu somriure.
Deixaria que poc a poc el temps s'endugués la teua supèrbia
i jo pogués començar-te a escriure:

- M'ignores, em defuges, o tan sols desconeixes la meua existència.

Et plau el simple fet de ser el centre de l'Univers.

Però això no serà etern, i algun dia s'esvairà la teua supremàcia.

Tranquil·la!, pots salvar-te, tan sols llegeix aquest vers.

Tu, que camines per la vida mostrant el teu esplendor,
et guarneixes com si d'una reina es tractés.

D'acord, has aconseguit captar l'atenció d'aquest trobador.

Però això no et lliurarà dels teus vils actes.

Captives, enamores, encises,
i després, traeixes, assassines, et mofes,
de nois, que feres presoners dels teus cants de sirena
i desterrares a una constant condemna.

Recorda bé aquest mots,
perquè el dia que la soledat t'envolti
no trobaràs consol en els teus dies perduts
ni tindràs ningú que la felicitat et porti

Aprofita ara. Que el temps és fugaç i no perdona.
Demà serà massa tard per comprendre que la teua màscara
és caduca

i que la veritat rau en la persona,
no en l'aparença d'aquesta lectura.

Abraham Lorenzo

1r premi de poesia (batxillerat i cicles)

UN PRIMER CUENTO

Aún llueve. No ha parado en todo el día. Me da por recordar las rosas rojas por las mañanas, las sonrisas entre las sábanas. Mil y un besos con sabor a café. El camino de amor que recorría cada esquina de tu casa. Las excursiones de jueves, pasadas a domingo y viceversa. Las pedaladas por "La Mitjana". La típica foto que nunca nos hicimos, los abrazos que nos dimos y guardamos en fotografías. El silencio en que las miradas hablaban entre ellas. Un suspiro, varias despedidas. Noches sin dormir, acompañadas de una dulce alegría al despertar. Un sueño, algunas promesas. Las comidas familiares; primero mi familia, luego la tuya. Dinero gastado en horas de conversaciones telefónicas. Divisarte a lo lejos y decir "ése es mi chico". Dos cafés con leche y muchos minutos perdidos en un bar. Nuestra canción. Verte todos los días, decirte que te quiero. Darme parte de ti y yo de mí, ganar. La pintura, los lápices de colores y un montón de hojas en blanco. Jugar a ser artistas; tú ser uno. El olor a sexo, el calor de tus caricias y el verde de tus ojos. Un koala y un playmobil prometidos hasta el infinito. ¡Feliz cumpleaños! 2160 pegatinas rojas por doquier. Autoestima por las nubes. Las vistas de una ciudad, nuestra ciudad. Una merienda a base de nocilla y mimos. Limpiar la cocina porque habías estado viendo el hormiguero por la noche. Un buen masaje con mucha crema. Mi agenda de color negro, rosa y blanco. El viaje en coche Barcelona-Lleida. Quedar, saber que aún estas durmiendo y tenerte que esperar. Mis ojos marrones, oscuros como cuevas. Enredarme en tu pelo, respirar confianza. Un regalo recién llegado de Roma, otro por mi aniversario. Bailar en el mismo compás, tener complicidad. Visitas inesperadas, comidas con hartones de risas. Nueva gente, nuevos amigos. Ser una florecilla en esta sociedad de zarzas. Verme crecer, pasear un día de sol por el río. Llegar a casa empapados, se ha puesto a llover, pero no nos importa. Pero también puede aproximarse tormenta. Paranoias. La búsqueda continua de soluciones. Medias respuestas, soluciones. Tiempo de lluvia, tiempo a medias tintas. Etapas bonitas, ¿Lo hemos logrado? El regreso del caos. Las temidas palabras, "esto es el fin". Las llores con la almohada, los porqués. Ser la tristeza con patas. Las sonrisas a ratos seguidas de apagones y vuelta a empezar. Cansancio. Incertidumbre. Llegar la hora de meditar. El apoyo de las amistades, ¡qué suerte que tengo! La aceptación, no queda otra. Muchos años de adolescencia por delante. Por suerte, a cada pasito ves el sol más cerca. Esto no es el final, nunca lo ha sido. Desgraciadamente, nunca llueve a gusto de todos.

Cristina Prim
1r premi de prosa (ESO)

PERFUMS

Si quan surto al jardí,
sento l'olor de les roses,
sé que el dia serà dolç i apassionat.

Si traient el cap per la finestra,
ensumo les margarides,
esperaré un dia ple de bones idees.

Si tot olurant l'aire fresc del matí,
m'arriba la flaire dels pensaments,
sé que el dia serà un anar i venir de records.

Si quan travesso el llindar de la porta,
em miro les roselles,
aprenc a valorar les coses senzilles.

Si quan surto a passejar,
veig que entre les flors hi ha ortigues,
m'adono que no tots els somnis són possibles.

Si mirant el ram de flors del menjador
veig que els lliris ja es marceixen,
recordo que no hi ha res que duri sempre.

Si quan ensumo la vida,
sento el perfum de tot plegat,
sé que avui serà un nou dia.

Àngels Llurda
1r premi poesia (ESO)

L'ALUMNAT DE BATXILLERAT CELEBRA LA GALA FI DE CICLE

El divendres 22 de maig el grup d'alumnes de batxillerat, les seves famílies i el professorat del centre tenien una cita a la sala d'actes del centre per assistir a l'acte solemne de lliurament de diplomes per amb motiu de la finalització de l'etapa.

L'acte va estar presidit per la directora del centre, Emma Carreras, i en Joan Ribera Calbet, Dega de la Facultat de Medicina de la UdL el qual va fer el parlament de l'acte.

Moltes felicitats a totes i a tots.

Toni Chamizo

Pintura i Decoració

Passeig de Ronda, 39 3r 2a
25006 - Lleida

Tel. 973 28 00 28
Tel. Mòbil 619 24 31 02

Foto de la promoció de Batxillerat 2007-2009

Les professores també es van engalanar per l'ocasió

La Núria Prades fent un parlament

“Viatge”

(Divagació dedicada als companys del segon curs del cicle superior d'esports)

“Moverse educa”

M'agradaria començar amb aquesta frase. M'acompanya des de fa molt de temps. La va escriure un tal Julián Miranda, professor que em deixà una empremta d'aquelles que no s'esborren en el transcórrer de la vida, tot just en els inicis de la meua penosa, feixuga i deplorable carrera d'estudiant d'educació física, perpetrada a principis dels anys vuitanta. Penso que l'home tenia tota la raó, encara que no fa falta viatjar a la lluna o al poble més proper per adonar-se que ens podem moure de moltes maneres, i que la manera de moure's, és, en realitat, el que ens educa... (home, si pots viatjar, encara que siguis una víctima més del mal anomenat Insero, o bé recórrer un grapat de països sense pressa, aturar-te en qualsevol plaça d'aquell lloc que mai no has visitat...bé, deixem-ho córrer).

De vegades em pregunto si realment ens continuem movent, és a dir, educant-nos, si les experiències que recollim amb el pas del temps ens embolquen dia a dia com si fossin les capes d'una ceba vulgar de l'hort d'en Popper, filòsof refutat i refutable, o una ceba esplendorosa de l'hort del Felip, filòsof proper, home de paciència oceànica, verdu-

laire accidental i no pas “verduler”...si tot el que ens succeeix dia a dia, passa de llarg i s'oblida.

Escriu tot aquest seguit de bajanades perquè, encara que sembli estrany, considero l'esdevenir quotidià de tots els que formem part d'aquesta professió dura com poques, una eina de formació dels nostres alumnes, però, sobretot un bagatge (o un viatge) que per a tots nosaltres no és fet a força de kilòmetres ni d'hores d'espera en terminals d'aeroport o en estacions repetides, bagatge o viatge que d'alguna manera ells ens ofereixen i que de vegades, ves a saber perquè, ignorem, tot i que amb els anys, l'inconscient propi o col·lectiu, els trets característics de la “deformació” cultural de l'espècie docent, tot el que guardem amagat en el substrat anímic de l'escorça cerebral o la psique, la filogènia racial que caracteritza l'anomenada espècie (que espero no es catalogui mai en vies d'extinció), o el que sigui, que ben bé no ho acabo d'esbrinar, ens ensenyen que, en aquest viatge també ens hem educat, i molt.

Fa ben poc que en la meua vida professional i en la d'alguns companys del nostre departament d'educació física es va obrir una porta diferent, o si es vol, s'obrí una altra porta. Traspasar-la no va ser, crec jo, fàcil. Però és una porta oberta, difícil de tancar, que dona accés a un viatge diferent, a una manera de moure's diferent, d'educar-se o reeducar-se. Una porta que ni jo ni cap departament d'ensenyament varem obrir. Ens la obriren un grapat de nois de procedència diversa, que tenien els primer dies, rostres plens d'incertesa, sang que bullia amb tota la força del món i una inseguretat que els convertia, gairebé, en autòmats que circulaven pels passadissos del nostre centre, s'asseien a escoltar xerrameques inversemblants sobre el moviment i la mare que el va parir i contribuïen a la degradació de la superfície del pavelló. (El que pugui passar amb la gespa artificial del camp d'esports, ja us ho asseguro jo, no és cosa d'ells).

Ara, aquests nois continuen entre nosaltres, però ja no hi són. Són uns altres que tenen el mateix nom, el mateix document nacional d'identitat, la mateixa veu, gairebé la mateixa cara, amb alguna petita arruga que el temps, l'esforç i les preocupacions que els hi hem causat, jo crec, de bona fe, els hi han solcat. Són gent que aviat acabaran un viatge llarg i potser n'emprendran d'altres. Són nois que ens han fet moure i ens han educat. Ells ens han confirmat que, realment, la potencialitat de l'ésser humà es concreta en la dialèctica del canvi, i que aquest canvi és possible gràcies a la seva motricitat, i que aquesta motricitat és de caràcter autogen i independent, i que aquesta frase no és meua, és del Paco Lagardera, però sembla que queda bé. O no...

Sort, gràcies i bon viatge.

Pep Farré

UN ALUMNE D'ARTS GRÀFIQUES SELECCIONAT PER AL III SALON DEL MANGA DE CADIS

L'Alumne del CFGM d'Arts Gràfiques Sebastian Peinado és un gran afeccionat al còmic i té un blog personal –*Crazy hill, el blog oficial*– en el qual parodia al vídeo joc *Silent Hill* a partir d'un còmic en xarxa i gratuït que va lliurant per capítols i que ha tingut més de 19.000 visites durant l'any 2009 i ha estar descarregat més de 400 vegades.

A partir de la visualització del seu blog el president d'A.E.R.O.C. (Asociación de Eventos Roleros Organizados de Cádiz) ha convidat al Sebastián a la III jornada de Cadis: <http://aerocsfdo.blogspot.com/>. Com comprovareu a la següent entrevista, si encara no el coneixíeu, el Sebas té molt sentit de l'humor. Felicitats i molta sort!

REVISTA ATARÀXIA: Per què vas decidir crear aquest còmic?

SEBAS PEINADO: No tenia res millor a fer...

R. A: Per què creus que el teu còmic ha tingut tant d'èxit?

S. P: Perquè és una paròdia d'un joc d'ordinador molt conegut.

R.A: En què t'inspires per crear els personatges del còmic?

S. P: En els personatges de *Silent Hill*.

R. A: Per què vas triar aquest títol?

S. P: Va ser el primer que em va passar pel cap.

R.A: De moment, ens consta que n'has fet sis capítols. Quants més tens intenció de fer-ne?

S.P: M'agradaria fer-ne un total de 20 capítols.

R. A: Quant temps trigues més o menys a fer cada part?

S. P: Uns 20 dies més o menys.

R. A: Per què treballes en blanc i negre?

S. P: Perquè si treballés en color trigaria més a acabar cada capítol!

R.A: Hi ha algú que t'ajudi en el muntatge del còmic o treballes tot sol?

S. P: Bé, tinc un amic que em dona força idees.

R. A: Quantes visites vas rebre el primer dia d'haver penjat el còmic? I en total?

S. P: El primer dia vaig rebre 415 visites i 300 descàrregues i en total aproximadament unes 14.000.

R. A: Has fet un altre còmic a part d'aquest?

S. P: No, de moment encara no.

R. A: Et plantejges treure'n un altre? Serà del mateix estil?

S. P: Quan acabi *Crazy Hill*, segurament en faré un altre d'estil similar.

R. A: T'agradaria dedicar-te al món del còmic?

S. P: És difícil guanyar-se la vida amb això, m'hauria de pensar.

R. A: Si haguessis de recomanar un capítol de *Crazy Hill* a algú que no coneix el teu còmic, quin capítol li recomanaries?

S. P: Tots, ja que és una història seguida en la qual cada capítol va lligat al següent, i un capítol sol no tindria gaire sentit. És una història en què no pots perdre't cap capítol.

R. A: Després de l'èxit vist a la xarxa, has pensat publicar-lo?

S. P: Si trobés una editorial i tingués prou diners, sí m'agradaria.

R. A: Què n'opina la gent que et coneix, sobre el còmic?

S. P: La major part em diuen que es nota que l'he fet jo.

(el 21 de Abril de 2009 va rebre una nota de Cadis per a fer una conferència al Salón de manga aquest estiu)

Jonatan Torres i Toni Vito

El seu Centre Unipost

Servei Postal Nacional

Martí Gralla, 4 - baixos. Tel.: 973 22 05 06. 25005 LLEIDA

Sant Diego de Califòrnia, 9 - baixos. 25600 BALAGUER

Lluís Millet, 4 - baixos. 25300 TÀRREGA

Raval Coma, 50 - baixos. 25210 GUISSONA

Atenció al Client
902 902 242

www.unipost.es

Mobiliari/Portes
Cuines/Banys
Armaris

Fusteria
Arroyos
S.C.P

pressupostos sense compromís

C/Ager, 35 (La Bordeta)
25001 Lleida

Tel. 973 204 098
Fax. 973 211 389
Mòb. 687 436 564
arroyos@wanadoo.es

Premi de disseny al Joan Oró

Punt de llibre guanyador del premi

L'alumne del CFGM de Preimpressió en Arts Gràfiques, Bernat Canal, ha guanyat el 2n premi entre centenars de participants de tota Espanya en el "VI Concurso de diseño Torraspapel" convocat per l'empresa paperera Torraspapel. Rebrà com a premi una tauleta gràfica per que pugui continuar millor la seva tasca de disseny.

Els participants al concurs havien de dissenyar un punt de llibre amb el lema "2009 Año Europeo de la Creatividad y la Innovación". Hi havia dues categories del premi, una per a estudiants de Disseny i producció editorial i una altra per a alumnes de Preimpressió i Impressió en arts gràfiques.

L'IES Joan Oró té signat un conveni de col·laboració amb l'empresa Torraspapel, mitjançant el departament d'Arts Gràfiques del centre, gràcies al qual hem pogut participar en el concurs a més de rebre periòdicament material didàctic per al cicle. Podeu veure més informació sobre l'empresa i el concurs a la web de Torraspapel.

Felicitats Bernat!

Redacció

J. SAEZ

CALEFACCIÓ

GAS
BUTÀ
PROPÀ
GAS NATURAL

ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

FONTANERIA

MANTENIMENT

C/. Casagualda, 48 - 25005 LLEIDA
Tlfs.: 973 22 11 78 / Mòbil: 609 31 98 67

CONVIVÈNCIA I DIÀLEG

I tu, com actuaries?

Els alumnes de 3r d'ESO que segueixen al llarg del curs l'optativa de mediació van assistir a la representació teatral *I tu, com actuaries?* a les instal·lacions de La Caixa.

La companyia de teatre FREC A FREC va utilitzar la seva experiència teatral com a revulsiu per conèixer, analitzar i millorar les actituds i els possibles malentesos o conflictes que es donen en el seu entorn.

Els alumnes van tenir l'oportunitat de modificar i millorar les diferents situacions, suggerint canvis en les actituds, reaccions i iniciatives amb

els personatges. Mitjançant, les tècniques de debat els alumnes van poder participar directament amb els personatges. Així, buscaven alternatives, s'inventaven noves maneres de procedir i s'obrien vies de diàleg.

Es va crear un espai de llibertat dramatitzant situacions personals que impulsaven a la reflexió i a la participació d'una manera activa.

Pilar Ichart
Coordinadora mediació

SERMAN PORT

■ Automatismes per a portes

■ Portes automàtiques

■ Manteniment de pàrquings

■ Control d'accessos

■ Comandaments a distància

Oficines i Vendes:

Alcalde Recasens, 23 - 25005 - Lleida

Tel. 973 22 08 57 Fax. 973 22 82 53

ANEM A MONTMELÓ!

El passat divendres 15 de maig, els dinamitzadors i dinamitzadores de Secundària del Pla Català d'Esport a l'Escola del Joan Oró ens vam reunir amb altres d'arreu del Principat en una trobada al circuit de Catalunya.

Vam tenir molt bona acollida, ja que només arribar-hi, l'autocar ens va donar un tomb al voltant del circuit.

Un dels objectius d'aquesta trobada també va ser col·laborar amb l'ONG *Fundació de Banc d'Aliments de Montmeló* del circuit aportant cadascú un quilo d'aliments.

El programa del dia va ser el següent: una xerrada que ens van oferir el president del Consell de l'esport i altres autoritats, i diverses activitats lúdicofestives com salts en matalassos elàstics, proves d'habilitats en bicicleta o corrent, 3x3 de futbol, concerts, activitats aquàtiques, patinatge, korfbal, punteria... i sobretot el més emocionant, l'itinerari guiat per tot el circuit.

També vam poder participar en un sorteig d'entrades per a moto GP.

La jornada es va concloure amb una alegre actuació del grup "La pegatina", que ens va aportar una bona dosi de marxa i de bon rotllo.

Xavi Priego Díez

SERVEIS D'AUTOCAR

l.lax@lleida.org
telf. 973106101 / 630039913

INSTITUT D'ENSENYAMENT SECUNDARI

JOAN ORÓ

Ctra. Saragossa, Km. 464,2
25194 Lleida

Tel. 973 268 399 Fax 973 275 662
correu electrònic: iesjoanoro@xtec.cat
web: www.iesjoanoro.cat